

[Ole Bernt Henriksen]

Frankrig opstillede et forsvar ved Rhinen eller England et forsvar ved Vesterhavet, så kunne det risikere at fornærme hr. Hitler, sådan at nedrustningsforhandlinger, afrustningsforhandlinger, kontrolforhandlinger og andre forhandlinger blev umuliggjort.

Jeg har ikke noget imod, at man seriøst diskuterer, hvad russerne vil gøre. Jeg ser intet forkert i, at man tager hensyn til Sovjetunionens følelser. Somme tider tror jeg, at man tager lidt for lidt hensyn til Sovjetunionens følelser, det vil jeg meget gerne medgive. Jeg siger heller ikke, at man kan sammenligne Hitlers Tyskland med Andropovs Rusland, men vi er kommet på en forfærdelig åndelig glidebane, hvis vi som argumentation mod at tage forholdsregler mod noget, der er gennemført af en nation, der er vores modstander i forhold til det, der er hr. Lasse Budtz' og regeringens og min side, giver os til at forære modstanderne argumenter for, at de kan afbryde forhandlingerne. Jeg vil advare meget imod det. Hvor kan Sovjetunionen dog egentlig hente megen ammunition i retning af uforsonlighed, deployering og jeg ved ikke hvad fra debatten her i vore lande! Som sagt, jeg drager ingen sammenligninger mellem Andropov og Hitler, men jeg vil gerne advare mod denne linje i argumentationen.

Gert Petersen (SF):

Jeg forstår, at udenrigsministeren er tilhænger af pressionsens metode. Somme tider taler vi om, at dansk militær er indrettet, som om vi var en ministormagt. Udenrigsministeren føler måske, at han er udenrigsminister for en ministormagt, så at han har nogle pressionsmuligheder – og kan lide sådan noget. Jeg vil advare imod det, og jeg synes, udenrigsministeren selv leverede beviset for det.

Jeg vil godt sige, at disse oplysninger om fortsat udstationering af SS-20re vil jeg ligesom hr. Pelle Voigt meget gerne efterhånden se dokumenteret.

Jeg skal ikke forlænge debatten her, men jeg kan henvise til adskillige oprustningsbølger, som blev begrundet i USA og i Vesten med en bestemt sovjetisk oprustning. Det mest berømte tilfælde var påstanden om de mange sovjetiske langdistanceraketter omkring 1958–59. Da man havde udlignet, som

det hed, vestpå, viste det sig 4–5 år senere, at det var det rene løgn og latin: Sovjetunionen havde næsten ikke haft nogen langdistance-raketter. Sovjetunionen har mange SS-20re, og jeg mener bestemt, at den nok har 2–2½ gange så mange, som den havde i 1979, da dobbeltbeslutningen blev taget. Men hvorfor har den det? Sovjetunionen meddelte jo inden dobbeltbeslutningen, at hvis denne blev taget, ville man fortsætte udbygningen. Det lykkedes altså ikke at presse Sovjetunionen til at indstille sin udbygning, tværtimod, den er blevet forøget i al den tid, den er fortsat i al den tid. Det modsatte resultat af det, som NATO lovede sig selv, da man tog dobbeltbeslutningen og troede, at man gennem pression kunne få russerne til – selv om de havde sagt det modsatte – alligevel ikke at udstationere nye SS-20re.

Så er der spørgsmålet om de fransk-britiske raketter. Udenrigsministeren siger, at han da godt kan forstå, at samtlige våben må tælles med, når det drejer sig om det samlede nukleare styrkeforhold i Europa. Det var faktisk også, hvad man gjorde i NATOs dobbeltbeslutning fra december 1979. Der tales ikke om INF og mellemdistanceraketter. Der tales om TNF, hvilket betyder krigsskuepladsens kernevåben. Der er tale om dem alle.

Dernæst var det dog en fantastisk påstand, udenrigsministeren kom med om, at man i Genève kun forhandler om landbaserede mellemdistanceraketter. Hvor har udenrigsministeren det fra? Det hedder INF-forhandlinger. Det betyder Intermediate Range Nuclear Forces, mellemdistance nukleare styrker. Der er ikke noget som helst om, at det kun er landbaserede, som man har aftalt at forhandle om. Jeg ved ikke, hvor udenrigsministeren har fået den idé fra.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Gert Petersen siger, at jeg åbenbart føler mig som repræsentant for en ministormagt. Det synes jeg er meget uretfærdigt sagt. Det er ikke mig, men hr. Gert Petersens parti, der har smidt et forslag på bordet, der prøver at give indtryk af, at Danmark kan vende op og ned på forhandlingerne i Genève.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):